

۱۴۱۷

به نام خدا

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده حقوق

خصوصی سازی در ایران در پرتو سیاست های کلی اصل
۴۴ قانون اساسی و اصل حاکمیت قانون

استاد راهنما :

دکتر اردشیر امیر ارجمند

استاد مشاور :

دکتر سید محمد هاشمی

استاد داور :

دکتر علی اکبر گرجی

۱۳۸۸/۱۲/۲

دانشجو :

جواد فاضلی نژاد

سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸

۱۳۱۷۳۸

چکیده

نام و نام خانوادگی : جواد فاضلی نژاد	
عنوان پایان نامه : خصوصی سازی در ایران در پرتو سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و حاکمیت قانون	
استاد مشاور : دکتر سید محمد هاشمی	استاد راهنمای : دکتر اردشیر امیر ارجمند
درجه تحصیلی : کارشناسی ارشد	تاریخ فراغت از تحصیل : ۱۳۸۸/۶/۲۴
رشته : حقوق	گرایش : عمومی
دانشگاه : شهید بهشتی	دانشکده : حقوق
کلید واژه ها : حاکمیت قانون ، خصوصی سازی ، سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی ، قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی ، قانون اساسی	
چکیده :	امروزه ، از طرفی خصوصی سازی در ایران به عنوان یک "ابزار اقتصادی" جهت احترام به اراده های فردی و جلوگیری از دخالت گسترده هی دولت در حریم خصوصی افراد جایگاه ویژه ای را در سیاست های اقتصادی نظام جمهوری اسلامی ایران کسب کرده است و از طرف دیگر مفهوم حاکمیت قانون به عنوان شالوده هی یک دولت قانونمند از اهمیت شایانی برخوردار است . نسبت سنجی بین این دو مفهوم در ایران هدف اصلی این تحقیق می باشد ؛ از این رو در این تحقیق مفهوم حاکمیت قانون را به عنوان سنگ محک و معیار ارزیابی سیاست خصوصی سازی در ایران قرار می دهیم و به بررسی تاریخی مهمترین قوانین مرتبط با خصوصی سازی در ایران می پردازیم . در این تحقیق سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و قانون مرتبط به آن ، با توجه به اینکه امروزه مبنای اجرای سیاست خصوصی سازی در ایران قرار دارد به صورت ویژه به بررسی آن پرداخته شده است . در پایان این تحقیق به این نتیجه می رسیم که سیاست خصوصی سازی در ایران از منظر اصل حاکمیت قانون مسیر درستی را طی نکرده است و اصل حاکمیت قانون قربانی این سیاست شده است . در نهایت پیشنهاداتی را جهت انجام یک خصوصی سازی منطبق با معیارهای حاکمیت قانون ارائه می دهیم .

فهرست

۱	مقدمه
۱	الف . بیان مسئله
۴	ب . سوالات و فرضیات تحقیق
۵	ج . پیشینه ی تحقیق
۵	د . شاکله ی تحقیق
۷	فصل اول : تحلیل مفاهیم
۸	بخش اول : خصوصی سازی (مفهوم ، اهداف و روش ها)
۱۰	گفتار اول : مفهوم خصوصی سازی
۱۱	الف . تاریخچه
۱۱	ب . تبیین مفهوم خصوصی سازی
۱۴	گفتار دوم : آثار و اهداف خصوصی سازی
۱۴	الف . آثار خصوصی سازی
۱۵	ب . اهداف خصوصی سازی
۱۹	گفتار سوم : روش های خصوصی سازی
۲۵	بخش دوم : اصل حاکمیت قانون (مفهوم ، مبانی و برداشت ها)

۲۵	گفتار اول : بررسی مفهوم و اصول حاکمیت قانون
۲۵	الف . مفهوم اصل حاکمیت قانون
۳۳	ب . اصول برآمده از مفهوم حاکمیت قانون
۳۳	۱. اصول ذاتی و محوری
۳۵	۲. اصول تبعی
۳۷	گفتار دوم : مبانی حاکمیت قانون
۳۷	الف . آزادی
۴۰	ب . برابری
۴۲	ج . حقوق بشر
۴۳	گفتار سوم : برداشت ها از حاکمیت قانون
۴۴	الف . مفهوم صوری
۴۶	ب . مفهوم ماهوی
۴۷	ج . مفهوم کلی
۴۹	بخش سوم : سیاست های کلی نظام
۵۱	گفتار اول : تعریف سیاست های کلی نظام
۵۴	گفتار دوم : رابطه ی سیاست ها با شرع و قانون اساسی
۵۷	گفتار سوم : شان و مدت اعتبار سیاست ها
۵۹	گفتار چهارم : ضمانت اجرای سیاست ها

۶۲	فصل دوم : تحلیل حقوقی خصوصی سازی قبل از ابلاغ سیاست ها
	کلی اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
۶۵	بخش اول : قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
	گفتار اول : تبیین نظام اقتصادی ایران با نگاه به قانون اساسی
۶۵	گفتار دوم : اصل ۴۴ قانون اساسی و حدود بخش عمومی و خصوصی در ایران
۷۰	الف . پیشینه‌ی تصویب اصل ۴۴ قانون اساسی
۷۲	ب . تعریف بخش عمومی و بخش خصوصی
۷۲	۱ . بخش عمومی
۷۴	۲ . بخش خصوصی
۷۵	ج . معیارهای تشخیص بخش عمومی از بخش خصوصی
۷۶	د . بخش عمومی و خصوصی در حقوق ایران
۷۶	۱ . بخش عمومی
۷۸	۲ . بخش عمومی غیر دولتی
۷۹	۳ . بخش خصوصی
۸۲	بخش دوم : قوانین برنامه‌ی توسعه‌ی اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران
۸۲	گفتار اول : قانون برنامه‌ی اول توسعه‌ی اقتصادی ، اجتماعی و

فرهنگی ج.ا.ا. مصوب ۱۳۶۸/۱۱/۱۱

- الف . اهداف خصوصی سازی ۸۵
- ب . روش های خصوصی سازی ۸۵
- گفتار دوم : قانون برنامه‌ی دوم توسعه‌ی اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی ج.ا.ا. مصوب ۱۳۷۳/۹/۲۰ ۸۷
- الف . اهداف خصوصی سازی ۸۸
- ب . روش های خصوصی سازی ۸۸
- گفتار سوم : قانون برنامه‌ی سوم توسعه‌ی اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی ج.ا.ا. مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ ۸۹
- الف . اهداف خصوصی سازی ۹۱
- ب . روش های خصوصی سازی ۹۱
- ج . مقررات زدایی ۹۷
- د. سایر مقررات مرتبط با خصوصی سازی ۹۸
- گفتار چهارم : قانون برنامه‌ی توسعه‌ی چهارم اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی ج.ا.ا. مصوب ۱۳۸۳/۸/۱۱ ۱۰۱
- الف. اهداف خصوصی سازی ۱۰۴
- ب . روش های خصوصی سازی ۱۰۴
- ج. سایر مقررات مرتبط با خصوصی سازی ۱۰۵

- فصل سوم : تحلیل حقوقی خصوصی سازی بعد از ابلاغ سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی**
- بخش اول : تحلیل حقوقی سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی**
- گفتار اول : ماهیت حقوقی سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی**
- گفتار دوم : بررسی مفاد سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی**
- الف . مقررات زدایی
- ب . خصوصی سازی
- بخش دوم : قانون اصلاح موادی از قانون برنامه ی چهارم توسعه ی اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی ج.ا. و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی**
- گفتار اول : فرایند تصویب قانون و ساختار آن**
- الف . فرایند تصویب قانون
- ب . ساختار قانون
- گفتار دوم : تحلیل قانون**
- الف. فاکتورهای خصوصی سازی و تطبیق آن با قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴
- الف. ۱) اهداف خصوصی سازی
- الف . ۲) تعریف و دامنه ی برنامه ی خصوصی سازی

- الف.۳) روش های خصوصی سازی ۱۲۹
- الف.۴) سازمان ها و نهادهای مامور اجرای برنامه‌ی خصوصی سازی ۱۳۰
۱. سازمان خصوصی سازی ۱۳۰
۲. هیات و اگذاری ۱۳۱
۳. شورای عالی سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی ۱۳۱
- ب. انحراف از برنامه‌ی خصوصی سازی در قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ ۱۳۳
- ب. ۱) سهام عدالت ۱۳۳
- ب. ۲) گسترش بخش تعاون ۱۳۵
- ب. ۳) تعهدات سنگین برای دولت و بانک ها ۱۳۶
- نتیجه گیری و پیشنهادات ۱۳۷**
- منابع ۱۴۶**

مقدمه

الف- بیان مسئله

امروزه ، چه در ایران و چه در سایر نقاط دنیا، دو مفهوم در حوزه‌ی ادبیات اقتصادی و حقوقی از اهمیت شایانی برخوردار گردیده است .

مفهوم اول که در حوزه‌ی ادبیات اقتصادی ، به خصوص در سال‌های اخیر ، از آن زیاد بحث شده است و بدان توجه فراوان گردیده است، مفهوم "خصوصی سازی" می‌باشد ، برای درک بهتر این مفهوم ابتدائی باید دانست که یکی از مهمترین مسائل اقتصادی در هر کشور، جایگاه و حدود اختیارات دولت می‌باشد، و آنچه اهمیت دارد ، حدود آزادی افراد برای فعالیت‌های گوناگون اقتصادی و محدوده‌ی دخالت دولت است. در کشورهای مختلف دولت و محدوده‌ی دخالت آن با توجه به جهان‌بینی و فلسفه‌ی سیاسی حاکم بر هر کشور تعیین می‌گردد. چگونگی دخالت دولت با توجه به دیدگاه جامعه در رابطه با ارتباط فرد و دولت تاثیر می‌پذیرد و این رابطه در مکاتب مختلف به طور متفاوت بیان شده است ، مثلا در یک مکتب فرد و دولت را از یک پیکره محسوب نموده و دولت نماینده افراد جامعه و تعیین کننده‌ی اهداف جامعه می‌باشد. در مکتب دیگر جامعه از نوع افراد مستقل تشکیل شده و دولت جزئی از این پیکره نیست و مردم به دنبال اهداف شخصی خود حرکت می‌کنند و تنها فرد و خواسته‌های او مدنظر است.

بعضی نظریه‌ها، فعالیت دولت را در اقتصاد نفی می‌کنند و برخی اقتدار و دخالت زیادی را برای دولت در نظر می‌گیرند.^۱ در واقع مجادلات نظری در محافل علمی (اقتصادی) نسبت به تعیین میزان دخالت دولت در اقتصاد، در هر دوره‌ی تاریخی منجر به شکل گیری مکاتب مختلف اقتصادی بر این مبنای (میزان دخالت دولت) در سطح جهان شده است که به طور مثال طی دو قرن

^۱- شیخ آبادی ، علی ؛ نقش دولت در اقتصاد اسلامی و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، نشریه‌ی تازه‌های اقتصاد ، ص ۹۵

اخير، ابتدا در قرن نوزدهم، اقتصاد کشورها تحت تاثير نظریات اقتصاد بازار "آدام اسمیت" بوده است و بالتبغ میزان دخالت دولت در اقتصاد شکل محدود داشته است اما در قرن بیستم و از اواخر دهه ۵۰ بیست با بروز بحران بزرگ اقتصادي در جهان غرب و گسترش ابعاد و آثار اقتصادي، اجتماعي و سياسي آن در میان کشورهای صنعتی آن زمان و کشورهای در حال توسعه، دلایل مشروع و قابل توجهی را برای دخالت دولت در عرصه ای فعالیت های اقتصادي فراهم آورد (دیدگاه کینز). بنابراین، در طی دهه های پس از پایان جنگ جهانی دوم دخالت دولت در اقتصاد به حدی افزایش یافت که دولت در اغلب اقتصادهای آزاد و مختلط (مشابه اقتصاد های برنامه ای) از طریق اهرم های اجرایی خود (بنگاه های دولتی) نقش فعالی را به خود گرفت . این روند ادامه پیدا کرد تا نهايتا ، با نزديک شدن به پایان دهه ۷۰، مشکلات عديده ای اقتصادي برای کشورها به وجود آورد و اين خود زمينه را برای طرح انتقادات و شک و تردید نسبت به دخالت دولت در اقتصاد ايجاد کرد و به تدریج سرانجام در پایان دهه ۷۰ و آغاز دهه ۸۰ در کشور انگلستان و به دنبال آن در سایر کشورها بحث سياست خصوصی سازی و کاهش در حجم دولت مورد توجه جدی قرار گرفت .^۲

"اين سير مختصر تاریخي در اینجا بدین جهت بیان شد تا متوجه این نکته بشویم که مفهوم "خصوصی سازی" به هیچ عنوان یک مفهوم ارزشی نیست و در واقع ابزاری است در دست اقتصاد و استفاده از این ابزار با توجه به مقتضیات زمانی و مکانی متغیر بوده است.

اما مفهوم مهمی که در ادبیات حقوقی مطرح بوده و هست ، مفهوم "حاکمیت قانون" است، زمانی که سير تاریخي اين مفهوم را مطالعه می کنيم ، می بینيم که قدمتی بيش از ۲۵۰۰ سال دارد، به

^۲ - کمیجانی ، اکبر ؛ ارزیابی سياست خصوصی سازی در ايران ، انتشارات معاونت امور اقتصاد و دارایی ، چاپ اول ، ۱۳۸۲ ، ص بیست

طوری که در دولت شهرهای یونان فلسفه‌انی همانند ارسسطو از آن زمان در اهمیت این مفهوم بحث کرده اند، آنچنان که می‌توان گفت این مفهوم از قدیم الایام به عنوان یکی از مهمترین ارزش‌های فلسفه‌ی سیاسی و نظام اجتماعی شناخته شده است و در طول زمان معانی، مفاهیم و برداشت‌های مختلفی از آن شکل گرفته است، به گونه‌ای که در حال حاضر، حاکمیت قانون یکی از مهمترین ارکان حکمرانی خوب^{*} شناخته شده و دارای ارزش جهان‌شمول گردیده است.^۳

در بدو امر ممکن است این نکته به ذهن برسد که مسئله‌ی خصوصی‌سازی که یکی از ابزارهای "سیاست تغییر ساختار اقتصادی" است، یک مفهوم و عبارت مریوط به علم اقتصاد است و ارتباط چندانی با حقوق و آن هم حقوق عمومی ندارد، اما باید بیان داشت که هر چند وجه غالب مسئله خصوصی‌سازی جنبه‌ی اقتصادی دارد اما خصوصی‌سازی یک مسئله‌ی چند بعدی است و به غیر از جنبه‌ی مهم و اساسی آن که اقتصادی است، این موضوع با حقوق، سیاست، جامعه، شناسی و ... نیز ارتباط پیدا می‌کند. در واقع این چنین می‌توان بیان نمود که چنانچه اصلاحات ساختار اقتصادی (از جمله خصوصی‌سازی) از مرکز قانون گذاری کشور شروع شود، از آنجا که مرکز قانون گذاری مشکل از نمایندگان ملت است، با پشتونه‌ی مردمی روبرو و از ضمانت اجرای موفقیت آمیز تری برخوردار خواهد بود^۴. و این نقطه‌ی عزیمت ارتباط خصوصی‌سازی با حقوق می‌باشد.

این دو مفهوم امروزه در کشور ما به طور انکار ناپذیری به هم پیوند خورده است. از یک طرف خصوصی‌سازی تبدیل به یکی از مفاهیم زیربنایی نظام اقتصادی ما شده است که مخصوصاً بعد از ابلاغ سیاست‌های بند (ج) اصل ۴۴ قانون اساسی تمام رسانه‌ها دم از اجرای آن می‌زنند و همه مسولان آمادگی خود را برای اجرای آن اعلام می‌دارند! و از طرف دیگر، بدون مفهوم حاکمیت

۳- مرکز مالمیری، احمد؛ حاکمیت قانون (مبانی، مفاهیم و برداشت‌ها)، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، چاپ دوم، ۱۳۸۵، ص ۷

۴- رحیمی بروجردی، علیرضا؛ خصوصی‌سازی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۵، ص ۱

قانون اصولاً نظام حقوقی شکل نمی‌گیرد. جرقه‌ی اولیه‌ی انجام این تحقیق نیز از ایجاد ارتباط بین این دو مفهوم در کشور ما شکل گرفت، به عبارت دیگر در این تحقیق ما به دنبال این هستیم که بینیم روند خصوصی سازی در ایران بر مبنای قانون می‌باشد یا نه.

ب- سوالات و فرضیات تحقیق

ما در این تحقیق به دنبال این هستیم که بینیم آیا فرایند خصوصی سازی در ایران الزامات مفهوم حاکمیت قانون را رعایت کرده است یا خیر. در واقع سوال اصلی این تحقیق این است که آیا خصوصی سازی در ایران در پرتو اصل حاکمیت قانون بوده است یا خیر؟ و به دنبال این سوال، فرضیه‌ی ما این است که با توجه به اینکه قریب به بیست سال است که خصوصی سازی در ایران آغاز شده است بدون اینکه در هیچ زمانی در طول این بیست سال، به تصویب قانونی کامل و جامع در این زمینه مبادرت ورزیده شده باشد و با توجه به منطق و مفهوم اصل ۴۴ قانون اساسی که زیر بنای نظام اقتصادی کشورمان می‌باشد، به نظر می‌رسد که در کشور ایران مفهوم حاکمیت قانون قربانی سیاست‌های (درست یا غلط) خصوصی سازی در این کشور شده است.

در کنار این سوال اصلی تحقیق، سوالات دیگری نیز مطرح می‌باشد که در طول بررسی موضوع به پاسخ آنها نیز می‌رسیم، این سوالات عبارتند از:

- ۱) از منظر اقتصادی خصوصی سازی به معنای واقعی چگونه صورت می‌گیرد؟
- ۲) سیر قانونی اجرای فرایند خصوصی سازی در ایران مبتنی بر چه قوانینی بوده است و در این راستا (اجرای خصوصی سازی واقعی) نیاز به تصویب یا اصلاح چه قوانینی است و چه قوانینی نیاز است که نسخ شود.

ج) پیشینه‌ی تحقیق

از دهه‌ی ۸۰ قرن بیستم خصوصی سازی به عنوان مدل رایج اقتصادی در کشورهای بلوک غرب و سپس به تدریج در کشورهای بلوک شرق در می‌آید، اما تحقیق و پژوهش در باره‌ی ابعاد نظری خصوصی سازی از سال‌ها پیش از آن توسط دانشمندان اقتصاد آن کشورها آغاز شده بود. در کشور ما، ایران، بعد از استقرار نظام جمهوری اسلامی ایران و با آغاز برنامه‌ی اول توسعه خصوصی سازی تبدیل به مد شد، اما متأسفانه ابتدا اجرای آن شروع شد، بعد به مطالعه‌ی نظری حول آن پرداخته شد، به طوری که بیش از چهار سال بعد از اجرای برنامه‌ی اول توسعه، اولین سمینار خصوصی سازی با شرکت چند تن از کارشناسان خارجی برگزار شد و این امر نشان دهنده این مطلب است که خصوصی سازی در ایران بدون پشتونه‌ی نظری کافی عملیاتی شد. از آن به بعد مطالعات و تحقیقات زیادی درباره‌ی خصوصی سازی از بعد اقتصادی آن انجام شد، اما همانند رویه‌ی عملی که چندان به بعد حقوقی خصوصی سازی توجیهی نمی‌شد، در زمینه‌ی نظری نیز تا این زمان کمتر به بعد حقوقی این مسئله توجه شده است. امید است با توجه به رشد شتابان روند خصوصی سازی در ایران، این نقیصه‌ی مطالعاتی نیز برطرف شود تا خصوصی سازی در کشور ما در یک چارچوب قانون انجام شود.

۵) شاکله‌ی تحقیق

این تحقیق به سه فصل تقسیم شده است. در فصل اول به بررسی و تبیین مفاهیم پایه‌ای تحقیق یعنی خصوصی سازی، حاکمیت قانون و سیاست‌های کلی نظام در قالب سه بخش پرداخته شده است. سپس با توجه به اینکه در طی فرایند خصوصی سازی در ایران، ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ توسط مقام رهبری نقطه‌ی عطفی به شمار می‌آید، این امر مبنای تقسیم ادامه‌ی تحقیق به دو فصل مجزا شده است. در فصل دوم به تحلیل حقوقی خصوصی سازی در ایران قبل از ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ پرداخته شده است که در آن در بخش اول وضعیت قانون اساسی مصوب سال ۵۸ بررسی شده است و سپس در بخش دوم قوانین اول تا چهارم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی از این جهت بررسی شده است. در فصل سوم تحقیق به تحلیل حقوقی خصوصی سازی در ایران بعد از ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی پرداخته شده است

که در آن از دو جنبه این سیاست ها مورد ارزیابی قرار گرفته است و سپس در بخش دوم آن فصل قانون سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به عنوان مهمترین بخش تحقیق مورد تحلیل حقوقی قرار گرفته است.

در نهایت پیشنهاداتی در جهت بهبود روند خصوصی سازی ، انجام خصوصی سازی واقعی در عین احترام به مفهوم حاکمیت قانون ارائه شده است . به امید روزی که قانون در ایران فصل الخطاب تمام امور باشد . ان شا...

فصل اول:

تحليل مفاهيم

بخش اول : خصوصی سازی (مفهوم ، اهداف و روش ها)

مقدمه:

ارزیابی واژه‌ی خصوصی سازی و بیان مفهوم ، اهداف و روش‌های اجرای سیاست خصوصی سازی هرچند که کاملا در قالب مباحث علم اقتصاد قرار می‌گیرد ، اما در راستای اهداف این تحقیق (که در مقدمه آمده است) آشنایی با این مفاهیم و فهم دقیق آنها از ضروریات است .

از قدیم الیام و در اعصار مختلف نظریه پردازان و اندیشمندان اقتصادی قائل به مرزیندی و تفکیک (هر چند به نحو نه چندان روشن) بین نقش دولت و بخش خصوصی در فعالیت‌های اقتصادی قائل شده‌اند و در هر عصر با توجه به مقتضیات زمان ، کفه‌ی ترازو به نفع یکی و به زیان دیگری سنگینی نموده است و به نظر می‌رسد هیچ گاه ترکیب مطلوب دولت و بازار پیدا نشده است . در این زمینه می‌توان به یونان باستان اشاره کرد که در آنجا و از میان اندیشمندان مشهور آن دوره ، افلاطون به اقتصاد نگرش جمع گرایانه داشته و دخالت وسیع تر دولت را توصیه نموده است . اما شاگرد او ارسطو بر خلاف استاد به اصالت فرد بیش از اجتماع معتقد می‌گردد . او نفع فردی و خانوادگی را قبل از نفع عمومی موجب تحرک و فعالیت‌های اقتصادی می‌داند . بعد از این دوران ، دوران هزار ساله‌ی قرون وسطا با عنصر تفکر مضبوط در مقابل تفکر آزاد فرا می‌رسد . به دنبال این عصر مرکانتالیست‌ها با در نظر گرفتن این اصل که نفع یک نفر زیان دیگری است ، دکترین مداخله‌ی دولت در امور اقتصادی جامعه را مطرح کردند . در قرن هیجدهم آدام اسمیت نویسنده‌ی کتاب مشهور "ثروت ملل" ، به عنوان "بنیان گذار علم اقتصاد" وارد صحنه می‌شود . وی مدعی می‌شود که دولت نمی‌تواند تاجر خوبی باشد و

^۰- برای مطالعه‌ی بیشتر ر.ک: سید محمد مهدی موسوی و علی حمیدی زاده ؛ نقش دستگاه‌های نظارتی در برطرف کردن موائع اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ ، ص ۲ ، مجموعه مقالات هماش نظارت بر اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ ، خرداد ۸۷

از این زمان تئوری نظام بازار در غالب کشورها حاکم می شود تا اینکه رکود بزرگ دهه ی سوم قرن بیستم در اقتصاد غرب "جان مینیارد کینر"^۶ را سردمدار حرکتی می کند که با اتکا به شکست بازار ، دولت را به ایفای نقش جدی تر در اقتصاد دعوت می کند.

به دنبال جنگ جهانی دوم و توصیه ی متفکرین توسعه ی اقتصادی و موسسات بین المللی در جهت سرمایه گذاری دولت در فعالیت های اقتصادی بویژه در کشورهای جهان سوم ، می بینیم که باز دیگر نسیم حرکت در جهت کاهش نقش دولت در فعالیت های اقتصادی وزیدن آغاز می کند و "تاچریسم"^۷ رهبری فرایند خصوصی سازی در جهان را بر عهده می گیرد .

خلاصه اینکه میزان نقش دولت و دخالت دولت در فعالیت های اقتصادی در شرایط زمانی مختلف اشکال متفاوتی را به خود گرفته و همواره در مورد حدا مرز دخالت دولت و یا عدم دخالت در فعالیت های اقتصادی ، نظرات مختلفی وجود داشته است .^۸

⁶- John maynard keynes

⁷ - Tacherism

⁸- کیانی ، منوچهر و همکاران ؛ خصوصی سازی (شرایط و تجربیات) ، سازمان صنایع ملی ایران ، معاونت طرح و برنامه ، جلد اول ، پیشگفتار ، ص پ

گفتار اول : مفهوم خصوصی سازی

الف - تاریخچه

طرح مسئله‌ی خصوصی سازی که یکی از رئوس بسیار مهم سیاست‌های "تعدیل ساختاری"^۹ است تقریباً همزمان با هجوم نظری و عملی به دولت رفاه صورت گرفت. در دهه‌ی ۱۹۷۰، در پی کاهش سود در نظام سرمایه، زمزمه‌های ناکارائی دولت در هدایت اقتصاد و زیر سوال بردن نظام‌های دولت رفاه آغاز شد. بعد از جنگ جهانی اول، لیبرالیسم به معنای دخالت دولت در امور اقتصادی به مرحله‌ی عمل در آمد و با گسترش تقاضا، بهبود خدمات عمومی و رفاهی و از بین رفتن بیکاری و ایجاد تحرك و زمینه‌های بالقوه‌ی اقتصادی پیگیری حاصل شد. بدین ترتیب حوزه‌ی مالکیت دولت گسترش پیدا کرد و بسیاری از صنایع و سازمان‌ها به صورت ملی اعلام گردید. با روند گسترش دخالت دولت در انجام فعالیت‌های اقتصادی، با وجود یک دوره‌ی موقیت به ویژه در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، در اواخر دهه‌ی ۷۰ و در خلال دهه‌ی ۸۰ به دلیل انحصار دولتی و شروع عدم کارائی اقتصاد دولتی، منجر به پیدایش تفکر خصوصی سازی و آزاد سازی اقتصادی شد.^{۱۰}

در دهه‌ی ۸۰ روند خصوصی سازی در ابتدا در کشورهای سرمایه‌داری و پیشرفت‌هه آغاز گردید. موقیت‌های کشورهای آسیای جنوب شرقی در زمینه‌ی توسعه‌ی اقتصادی، توجه سیاست گذاران کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه را به استراتژی آزاد سازی و خصوصی سازی و همچنین صنعتی شدن معطوف کرد و عرصه را برای دخالت دولت تنگ‌تر ساخت و با فروپاشی نظام سوسياليستی در اروپای شرقی، اقتصاد دولت محوری در هم شکست و خصوصی سازی

^۹- کابلی زاده، احمد؛ خصوصی سازی مردمی کارایی همراه با عدالت، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، چاپ اول، ۱۳۸۴، ص ۱۷

^{۱۰}- کیانی، منوچهر و همکاران؛ خصوصی سازی (شرایط و تجربیات)، سازمان صنایع ملی ایران، معاونت طرح و برنامه، جلد اول، ص ۸۱

جایگزین آن شد . دهه ۹۰ را دهه‌ی خصوصی سازی و تقویت بازار می‌دانند که به عنوان یک استراتژی مطلوب و با پیشگامی انگلستان به سراسر جهان انتقال پیدا کرد .^{۱۱}

ب - تبیین مفهوم خصوصی سازی

خصوصی سازی به معنای فرایندی است که توسط دولت انجام می‌گیرد و نتیجه‌ی آن تغییر تعادل دولت - بازار به نفع بازار خواهد بود ، این عبارت که دارای مفهوم گسترده در علوم سیاسی و اقتصادی است در واقع جریانی مخالف در جلوگیری از بزرگ شدن دولت و دخالت‌های بیش از حد آن که موجب کاهش کارایی اقتصادی است ، می‌باشد . خصوصی سازی به کارگیری اندیشه‌ها و ایده‌های جدید و فناوری پیشرفته در جهت رشد و شکوفایی اقتصادی با ایجاد زمینه حضور فعالان اقتصادی است .^{۱۲}

خصوصی سازی در شکل ظاهری عبارت است از فرایندی که طی آن وظایف و تاسیسات بخش دولتی به بخش خصوصی انتقال داده می‌شود . اما خصوصی سازی در حقیقت به اشعه‌ی فرهنگی در کلیه‌ی سطوح جامعه اطلاق می‌گردد که دستگاه قانون گذاری ، قضائیه ، مجریه و تمامی آحاد یک کشور باور نمایند که "کار مردم" را باید به "مردم" واگذار نمود . درست همانطور که حامیان بین‌المللی خصوصی سازی می‌گویند : خصوصی سازی اقتصاد ، در واقع عبارت از فرهنگی است که توسط آن دولت و تمامی نهاد‌های تصمیم گیرنده به این واقعیت برسند که باید کار مردم را به مردم واگذار کرده ، به این معنا که دولت کارهایی را که مردم انجام می‌دهند به مردم واگذار می‌کند . مطابق این برداشت خصوصی سازی در تمام عرصه‌ها به خصوص در عرصه اقتصادی ، زمینه‌ی بیشتر مشارکت عمومی در فعالیت‌های اجتماعی ، سیاسی ، فرهنگی و اقتصادی را هموار ساخته و بدون شک این مشارکت گسترده می‌توان در یک جامعه ، پایه‌های دموکراسی را تحکیم بخشیده و نظارت مردم بر عملکرد دولت بویژه عملکرد اقتصادی آن را بیشتر نماید .

^{۱۱}- کمیجانی ، اکبر ؛ همان ، ص ۶۷

^{۱۲}- کابلی زاده ، احمد ، همان ، ص ۱۸